

מא.

פרויקול מס. ג/3
מישיבת ועדת הכלכלה
מיום ג' כה' חשוון תשי"ד - 3.11.53
בשעה 11:00

חברי הועדה:

- מ. בנטוב - היו"ר
- ב. אבניאל
- ל. אורי
- ש. גבה
- מ. חזני
- א. וילנסקה
- ש. לביא
- ד. גלדמן
- ח. גרלשטיין
- י. ניצני
- ע. מימון
- מ. קסיס

משותפים:

מוזמנים:

- ד"ר גבורה
- מר טסנר
- ד"ר פקר

סיכוח הדיון בעיות פיתוח הכלכלי של
ירושלים - שאלת המים.

סדר - ה י ו ם :

אני פותח את הישיבה. מוטב זה של הכנסת,
ומאחל לחברים תקופת עבודה פורייה ודייקנות

היו"ר מ. בנטוב:

כהופעות לישיבות הועדה.

אנו צריכים לסכם בישיבה זו את הדיונים
שהתנהלו במשך זמן מה בעיות פיתוח ירושלים. כן עלינו, כפי שזכור
לחברים, לסכם את הדיונים בקשר עם בעיות יבוא מוצרים מוגזרים. בזמנו
שמענו כמה וכמה עדויות בפרט זה, והוחלט אז לפנות גם לתעשייה ההסתדרותית
על מנת יגבש היא תביעה בפנינו את דעתה בקשר לכרטה זו. בינתיים קרה איזה
חקר, והתשובה להזמנה זו באה על שמי הרטי בשעת העדתי מהארץ. במכתב
מהנהלת חברת העובדים, שמצאתי עם חודי לארץ, נאמר כי חברת העובדים מנתה
ועדה מיוחדת המורכבת מגורמים הסתדרותיים וקואורדינטיים, וועדה זו רוצה
להתקבל על ידי הועדה הזאת. כן נאמר, כי החברה עוסקת במחקר הבעיה (זה
היה בחדש יולי), וכעבור חודשי הועדה תהיה מוכנה להביא בפנינו את
מסקנותיה והצעותיה. כל הענין נדחה אשוא, ובמשווח של הועדה להחליט אם

אנו בכל זאת נשמע גם את הגורר הזה לפני שנסכו סנפית, או שנפסח על גורה זה, אם כי אין זה נעים מאחר שכבר הזמנו אותו.

אני בכל זאת מציע שנשמע את הגורה הנ"ל.

ג. פר לחזמי נ:

אני מציע שנבקט את המסלחת להביא עמה את תוצאות המחקר שערכה.

ב. אבני אל:

אני מזמין את המסלחת לישיבה הבאה.

היו"ר ס. בנטוב:

אנו עוברים לסדר היום - סיכום ההיוון
בבעיית פיתוח הכלכלי של ירוסלים. אני רוצה להזכיר לחברים שעד עתה
בתקבלו 7 המלצות בעיקר בטאלות הפיננסיות:

- א. בענין מס טעסועים לטובת ירוסלים;
- ב. בענין פעולות הכסרת קרקע לחקלאות
בסביבות ירוסלים;
- ג. בענין התקציב לצרכי תעסיה ומלאכה
הקטור בתקציב הפיתוח.
- ד. בענין מקום שבו ירוכזו כל הכספים
לפיתוח ירוסלים.

אנ רוצה לציין, כי הצעה זו אינה סנוסחת
באופן בהיר. לדעתי צריך לציין שהו המקום שבו ירוכזו הכספים.

ה. בדבר הגולת הסתתפותה של המססלה
בהוצאות החברה הכלכלית;

ו. בדבר עדיפות בסמן אטראי לצרכי התעסיה
והמלאכה בירוסלים;

ז. בדבר סמן אטראי לחברת התעסיות
הירוסלסיות מהקונסורציום.

זהו הרכוז שעליו מדובר בהמלצה ד'.

ס. פרלסטיון:

אם כן, צריך לכתוב בסעיף ד' קונסורציום
במקום רכוז.

היו"ר ס. בנטוב:

ההצעה - בתקבלה

היות ולא הסתתפתי באותה ישיבה בה
בתקבלו המלצות אלו, אני מסאיר לעצמי
את האפשרות להגיש הצעות אחרות, כי אינני מסתפק בנוסח הכללי של המלצות
אלו.

ב. אבני אל:

אני חושב, שזוהי צורת פרוצדורה סקסה
להסכים לה. יכול להיות שההצעות שתגיש
תהיינה טובות מאד, ואילו היו סופיעות בפני חברי הועדה היו מתקבלות
פה אחד. מכיוון שהצעות אלו לא הובאו בפני הועדה, אי אפשר להביאן
בצורת הסתיגות.

היו"ר ס. בנטוב:

ב. מבניאל:

בישיבת ועדת העבודה - לפי תביעתו של חבר הכנסת ריפתין-הוחלט, כי כל עוד המסקנות אינן סונחות על טולחן הכנסת, יכול כל חבר לצרף את הסתיגותיו.

היו"ר ס. בנטוב:

גם אנו עסינו זאת לא פעם, אבל כאשר חבר הסתמך בדיונים, ורק בטעת הסיכומים לא היה נוכח.

ב. מבניאל:

אני אביט את הסתיגותי ללא כל דיון.

היו"ר ס. בנטוב:

אני בכל זאת אברר את הענין, כי צריכה להיות פרוצדורה אחידה.

ד. פרלסטין:

בעצם דחינו את ההכרעה בסתיגויות: סחיר המים וסחיר החטמל, כי חשבנו שענינים אלה הם יותר מדי רציניים שסנחלים עליהם גפורם הסצופצם שנוכח בישיבה האחרונה. אני מציע אפוא להעמיד שני ענינים אלה לדיון והחלטה עכשו.

היו"ר ס. בנטוב:

אין כל ספק שעלינו להחליט בשני ענינים אלה, אבל לפי החטר שהוגש לנו ישנם עוד כמה וכמה ענינים שעלינו להחליט בהם: ענין ההובלה, ענין הקרקעות, ענין הבניה, ענין הפניית ההזמנות לתעשייה הירושלמית, הקלות להקמת מפעלי תעשייה ומלאכה בירושלים, ענין הסחירים למצרכים שונים בירושלים, הקלות במסים והגשת עזרה לעיריה.

ד. פרלסטין:

אני בכל זאת סבור, שאם אנו רוצים לתת אופי מעשי לדברים, עלינו להחליט היום בשני ענינים אלה - מים וחטמל, בטרם שסנחלים ביתר הענינים. את ההחלטות בענינים אלה הייתי מציע להעביר סיד מן יחד עם 7 ההחלטות שנתקבלו עד עכשו, כי אינני יודע מתי נסיים קבלת כל יתר ההחלטות.

היו"ר ס. בנטוב:

אם ההצעה היא לקבוע סדר כזה של דיון, אין לי שום התנגדות. אינני רואה כל סעיף אחר שהוא באופן סיוח חשוב משני סעיפים אלה. אבל אין פירוש הדבר, שאנו דנים רק בענינים אלה ולא באחרים.

אנו עוברים לענין סחיר המים בירושלים.

ד"ר פורת:

בעצם ענין זה שייך לסמכויות העיריה, ואני אינני נציג של משרד הפנים. אני אוכל לפרט קצת, תוך ידיעה אישית של הענין, את ההצעה שסמענו מפי ראש העיריה.

אני הייתי מחלק את הבעיה לשני חלקים: הבעיה הכללית העקרית של מספקת המים שהספלה לירושלים גרידא, ובעיית האספקה הפנימית בתוך ירושלים, ולטמלה זו אני קורא שאלת מוניציפלית. הייתי מסיר סדיון זה את הטמלה המוניציפלית, כי היא שייכת לפורם אחר ולא לוועדה זו. לכן אני יוצא מהסחיר שהעיריה מוכחה לשלם בשביל המים בשער העיר. המחיר שהעיריה צריכה לשלם לחברת מקורות בשער העיר הוא - 1185 פרוטה לקוב. כידוע העיריה דורשת מצרכני העיר 300 פרוטה לקוב מים. בדרך כלל פת וסם ישנן הקלות לתעשייה, אבל אלו אינן הקלות ניכרות.

העיריה מחלקת בתוך העיר 4,5 מליון קוב מים, והיא מספקת מהכמויות שבאות מכפר אוריה מליון וחצי קוב מים לישובים החקלאיים בפרוזדור. וכאן מתחילה הבעיה הראשונה, כי העיריה חייבת לתת את המים לישובי הפרוזדור במחיר של 120 פרוטה, ועל ידי כך נוצר כבר המקור הראשון להפסדים.

למקורות צריכה העיריה לסלם 185 פרוטה עבור
כל ה-6 מליון קוב מים, ואם העיריה מוכרת את המים לישובי הפרוזדור
ג-120 פרוטה, הרי שאזרחי העיר צריכים להוסיף בערך 40 פרוטה לכל קוב
מים שמספקים לישובי הפרוזדור.

מה הקשר של עיריית ירושלים עם קבוץ הרמל,
או עם צובא?

היו"ר מ. בנטוב:

המספרים שמסרתי אינם מדויקים עד לפרוטה, כי
בעצם אני חייב לעשות את החשבון בעד כל קבוץ
לפי הגובה שלו, ואז יתכן שאזרחי העיר צריכים לסלם רק 30 פרוטה עבור
כל קוב מים שמספקים לישובי הפרוזדור.

ד"ר פורת:

האם מקורות דורסת שהעיריה-תסלם עבור ישובי
הפרוזדור?

י. אורי:

כן

ד"ר פורת:

העיריה גובה את הכסף מהקבוצים?

היו"ר מ. בנטוב:

כן.

ד"ר פורת:

אספקת המים לישובי הפרוזדור בטחיר זה
גורמת לעיריה להפסד של 40-50 אלף לירות בערך

לשנה.

העיריה מחלקת בתוך העיר את ה-4,5 מליון
קוב מים, וכאן נגרה בעצם הפסד עצום. ההפסד בחלוקה הפנימית מגיע ל-38%.
זה אחר גבוה מאד. איבני רוצה לומר כי זה נגרם כתוצאה מנזילות, כי
זו איננה נזילה טכנית ולא פעמית, אלא הבעיה היא בעיה של מודדי מים
בירושלים. המים בירושלים עוברים את המיכל על הגב, ובזמן שאנו נהנים
מזרם שוטף של מים המודדים אינם פועלים, היות והם אינם רגישים עד כדי
כך שהם פועלים כאשר לוקחים דלי מים מהברז. כאשר סבלנו בירושלים
מחסור במים וקבלנו מים רק פעמים בשבוע נכנסו המים בזרם חזק כל יומים
והמודד פעל. כיום, כשאנו נהנים מזרם מים שוטף, מפסידה העיריה כדי
למנוע הפסד זה יש צורך לתקן את המודדים, כי ראשית הם מקולקלים במקצת
ושנית, מגלל מחסור במודדי מים בירושלים ישנם קרוב ל-8000 בתים שאין
בהם בכלל מודדי מים.

מתנהל מ"מ עם מסוד המסחר והתעסיה ביחס
להבאת חלקי חלוף למודדים ואולי גם קשר ליבוא 2000 מודדים חדשים מכספי
הטלוויזיה. המודדים בירושלים צריכים להיות רגישים מאופן מיוחד, לא כמו
בחיפה ובתל-אביב, והמודדים המיוצרים מארץ אינם רגישים עד כדי כך.

האם נכוונות הסמועות שהעיר העתיקה מקבלת
מים מירושלים?

ש. פרלסטין:

עד כמה שידוע לי, אין זה נכון.

ד"ר פורת:

על כל פנים, אם המחיר העצמי של העיריה בצורה
כזאת עם פחת כזה מגיע ל-390 פרוטה, והעיריה מקבלת רק 300 פרוטה, הרי
שתקציב העיריה מוכרח להסתיים בגרעון.

מדוע המחיר העצמי של העיריה הוא 395 פרוטה,
הרי אמרת שהיא מסלמת למקורות 185 פרוטה?

היו"ר מ. בנטוב:

ד"ר פורת:

אני הוספתי את ההוצאות האדמיניסטרטיביות ואת הפחת של 38 אחוז. העיריה מסלמת למקורות בעבור כמות של 4,5 מליון קוב, וגובה מהתושבים רק בעבור 3 מליון קוב. אני חושב, שהשאלה המוניציפלית צריכה למצוא את פתרונה במסגרת המשקית של העיריה: תיקון המודדים ושיפורים ברשת המים הפנימית. וכאן עומדת לדיון בעיית מחיר המים בעיר העיר - 185 פרוטה.

מ. חזני:

כיצד נוצר מצב שהעיריה קונה מים ממקורות ומוכרת אותם ליטובי הפחוזצור?

ד"ר פורת:

בימי מסלול המנדט גם כן שילמה העיריה את המים במלואם ומכרה לקבוצים. סדור זה עבר באופן שיגרתי לעיריה הנוכחית.

על כל פניה המחיר 185 פרוטה הוא הרבה יותר גבוה מהמחיר המקובל בשאר העיריות. זה קטור עם העלאת המים לגובה של בערך 1000 מטר כדי ליצור לחץ לחלוקה בתוך העיר. המחיר בכפר אוריה הוא בעצם רק 57,5 פרוטה, אבל הוצאות השאיבה הן גדולות מאוד. יתכן שעם השנויים בתעריף החסל, שר הפיתוח הכטיח לאחד את המחירים בצורה כזאת שמפעל המים הירושלמי יהנה ממחיר אחיד, ואפשר יהיה לחסוך בזה.

היו"ר מ. בנסוב:

מה הם המחירים בחיפה ובתל-אביב?

ד"ר פורת:

עד כמה שביררתי בעיריה הרבה פחות מ-100 פרוטה; ברמה לי שהמחיר בתל-אביב הוא בין 50 ל-70 פרוטה. אינני יודע מהו המחיר בחיפה, אבל המחיר שם הוא יותר גבוה מאשר בתל-אביב, כי שם ישנה שיטה של קרן השוואה פנימית של מקורות.

אילו הממשלה היתה מקילה על הוצאות שאיבת המים מכפר אוריה עד ירושלים על ידי הקצבה של 60 פרוטה לקוב, זה לא היה פותר את כל בעיית התקציב של העיריה, אבל זה היה סקל במידת מה, והיה עוזר להסדר הבעיה בין העיריה ובין הקבוצים, שלפחות במקרה זה לא יהיה הפסדים כל שהם.

מר שטנר:

אני חושב שאסור לנו להסתכל על בעיית המים בירושלים רק מבקורת מבט של המחיר. שאלת המחיר היא שאלה שניה במעלה לעומת עצם אספקת המים והצטחת כמות המים הדרושות בשעת שלום ובשעת חירום.

אני רוצה לציין כאן שאנו עומדים בפני סיום הקמת מפעל מים שני שיוסיף 30 מלף-קוב מים ליממה ויבטיח את הרחבת החקלאות והתעסיה של ירושלים.

אני מצטער שראש עיריית ירושלים כתב לי "ר הכנסת מלים ולו: "אולם המים כשלעצמם עדיין אינן בהם כל יתרון לחיי העיר". אני חושב שכל חיי העיר תלויים במים. הבעיה השניה היא - הבטחת אספקת המים לירושלים בימי חרום, ולחם כן גובים כיום בריכות לאגירת מים על ידי ירושלים. אני חושב, שהממשלה צריכה ונכונה על ידי מוצא יבטיח כבר בהתחלה כמות מים בלתי מבוטלת, ובמסך הזמן כמות מים דאיננית לשעת חרום.

לאחר הבטוח שלי בירושלים בימי מלחמת העצמאות, אני חושב שצריך חובה הממשלה היא להשקיע את ההשקעות הדרושות לאספקת המים לירושלים, ואלו הן השקעות שכבר נעשו ועוד צריכות להעשות, כי הקו המקביל עדיין לא בגמרה הנחתו. גם בבריכות האגירה יצטרכו עוד להשקיע כספים רבים.

אני חושב, כי בשעה זו, אם אי אפשר לעשות את שני הדברים, תהיה זו טובה אם יסקיעו את כל המשאבים בהורדת מחיר המים, במקום שמציעי מלא שהמשאלה יכולה להספיק יוסקעו באספת המים, הן מסיום הקו המקביל והן בהקמת בריכות האגירה בעיר ועל ידה.

אשר למחיר המים, אני חושב שאין לנו אפשרות להטות את תנאי אספקת המים למקורות טובים כל זמן שמקורות האספקה נמצאים בידי גופים טובים. לא נוכל לעשות זאת גם אם נחשוב זאת לדבר רצוי, לא נוכל להגיע למחיר טיה מוצי, גם לא לידי השוואת התנאים בין מקורות טובים, כי אפשר לעשות זאת בדרך של הטלת תשלום על כל צרכני המים באיזה מקום שהוא, וזאת אי אפשר לעשות בדרך של הסכמת מלא בדרך של חוק, ואז למנוע מתעוררת השאלה - מדוע להטיל זאת על קהלים שאינם צריכים לשלם על הכנסותיהם בדרך של מס? יכולנו להנהיג מחיר מים אחד מיליון מקורות אספקת המים היו בידי אחרים אחד. אבל כיום אי אפשר לעשות זאת, ואז ישנה רק דרך סטטי הורכבים: הדרך הראשונה שהזכרתי ודרך שניה היא, שהמשאלה מהכנסותיה היא תתן הקצבה טיזורת למטרה זו. על כך אמרתי כבר, שכל זמן שצרכי המים היסודיים של ירושלים לא באו על פוקס, אני מחשיב יותר שהמשאלה תסקיע את כספי הצרכים אלה.

היות והתעוררה כאן שאלה ביחס למסקים החקלאיים בסביבה, אני רוצה לומר, שטעות היא לחשוב שאנו יכולים לקבוע מחיר מים סמוצע, כי הרי בעצם צריך להיות מחיר מים מודרג לפי הגובה. בין קרית ענבים לבין ירושלים יש הפרש של יותר מ-200 מטר גובה וזה משנה את המחיר. הייתי מוטרד, כי האינטרס החיוני של ירושלים הוא לקבוע מחיר טובה לצרכים טובים. כפי שקבענו מחיר טובה לתעשייה הירושלמית, כך לדעתי החקלאות על יד ירושלים צריכה להנות ממחיר מוזל.

החזני:

מ. חזני:
במקרה עסקתי בפרט זה של אספקת המים ליטובי הפרוזדור בוועדה של מחלקת ההתיישבות, ואגב הטפול בעיה זו למדתי גם את הבעיה מתוך האספקט של עיריית ירושלים.

קודם כל אני מקבל את דברי מר שטנר, שהבעיה היסודית היא - אספקה טובה ומסודרת של מים בכמויות הרבה יותר גדולות בימי שלום וסדורים לקראת ימי חרום. זה דורש השקעות לא קטנות, ובכונן שאם המשאלה אינה יכולה לענות על שתי השאלה - גם השתתפות בהוזלת המחיר וגם השקעות להסדר היסודי - ברור שהאסדר היסודי קודם. אבל בעיית מחיר המים בירושלים היא בעיה חסרה שצריכה לפצוא את פתרונה.

ברמה לי שכמה תקונים בטוח הארגוני היו מקיימים בהרבה על בעיה זו. התיקון הראשון צריך לבוא בטוח אספקת המים על ידי העירייה ליטובי הפרוזדור. אמר כבר ד"ר פורת כמה נובע הסדר זה, וזה היסטוריה מימי הפנדט. אז מפעל המים היה כולו של העירייה הירושלמית, ואילו כיום המפעל אינו שייך לעירייה. כיום העירייה היא צרכן. אם יש בעיה של הוזלת מחיר המים ליטובי הפרוזדור, זה אינו צריך להעשות על חשבון העירייה. על זה צריך לענות שטרם החקלאות או מחלקת ההתיישבות. לכן ברמה לי שטוב נעשה אם נבנת את הקשר הזה בין יטובי הפרוזדור ובין עיריית ירושלים.

ישנה בעיה שניה - חובות העירייה לממשלה, חובות שנובעים מהשקעות מטללת אמנדט, מהשקעות המשאלה הזמנית בימי המצור, וחובות הנובעים מהשקעות שנעשו ובעשות על ידי המשאלה הנוכחית. לא אכנס לפרטים, אבל לעירייה ישנן טענות קשות ביחס לממשלה, ונדמה לי שבמקצת הן מוצדקות, כי דרוש כאן הסדר, כי העירייה אינה יכולה להיות מחרמית בעד כל ההשקעות בטעה שהיא צרכן. לכן תובעת העירייה לזכותה בחלק מן החובות.

פרלשטיין:

אני תוסף הצעת חבר הכנסת חזני בהכרז ביהוק הקטר בין יטובי הפרוזדור לבין העירייה. אולם איננו דנים כאן בטעם הכספי ובגרעון הכספי של עיריית ירושלים. אנו דנים כאן בשאלה - אנו יכולים להוזיל, או למנוע את העלאת מחיר המים

בירושלים, כן עוסדת להכרעה שאלת הוזלת המים לתעשייה הירושלמית. התעשייה אינה יכולה להתחרות בסחיר של 300 פרוטה לקוב מים, אם בתל-אביב הסחיר הוא 110 פרוטה. הטמטלה מקימה את הקו המקביל ואת בריכות האגירה ואני חושב ששני המפעלים האלה הולכים ונשלמים. ועל כן אין עלינו לדון מלא כבעיה אחת - מצד אחד כיצד לסנוע את התיקרות המים ומצד שני - כיצד להוזילם. לפי דעתי היה רצוי שיהיה סחיר אחיד של מים, ולדעתי זה אפשרי, אך אני מבין שאם אפילו נחליט על כך, הבצוע יימסך שנים. על כן אני תוסך בהצעתו של ד"ר פורת, שהטמטלה תתמוך במפעל המים הירושלמי בסעור של שליט מהסחיר הקיים, כלומר 60 פרוטה, אבל בתנאי, שהוזלה זו לא תבוא להקל על גרעון עיריית ירושלים, אלא על מפעלי הטלמכה והתעשייה בירושלים.

ב. אבניאל:

אני מתפלא על תפיסתו של סר שטנר, שאני מכירו כאחד ממכונניה של ירושלים. אנו רוצים לחזק בכל הדרכים את אפשרויות פיתוחה של ירושלים מטעמים מדיניים ולאומיים טובים, ולאן דוקא מטעמים כלכליים. האם משום שנפל בגורלו של אזרח ירושלמי לגור בירושלים עליו לשלם סחיר יותר יקר בירושלים. סר שטנר מחפש תרופה על ידי הענקה מטלטלית. אתה יודע כמוני כמה צריך להאבק על כל הקצבה מטלטלית. לכן אני יוצא מנקודת ראות אחרת לגברי, שיסודה הוא: לאזרח הירושלמי חייבים המים לעלות כמו לאזרח התל-אביב והחיפאי. התעשייה והחקלאות חייבים להשתמש במים שמחירים הוא כזה שבשפלה, אולי עוד פחות, אבל יותר - בודאי לא. לכן אני חושב שיש להגיע לסחיר מים אחיד בירושלים בהסוואה למקורות אחרים. אני מסכים שתנתן זכות עדיפות לתעשייה ולחקלאות, אבל גם כן בהסוואה למקורות אחרים.

אני בני טוכן לקבל את הגישה של הענקות מטלטליות. יש להגיע לסחיר מים אחיד על ידי חוק, ובבקשה - יעשו זאת על ידי הגדלת סחיר המים ליתר הצרכנים בסדינה.

נכון מאוד שלא פחות מזה צריך לדאוג לאספקת המים, אבל יש לי הרושם שדוקא בטוח זה הטמטלה וגורמים אחרים פועלים.

לדעתי, יש להפריד הפרדה טוחלטת בין מהסטיק לירושלים ובין מה שאינו שייך לירושלים.

י. אורי:

כרגע אין כל הגיון, לדעתי, לקטר את הטמטלה עם ירושלים בטוח אספקת המים, ועל כן צריך לנתק את ישובי הפרוזדור מעיריית ירושלים בטח שנוגע לאספקת המים.

אשר לסחיר המים בירושלים, הטבע דואג במידה מסויימת להסוואה. כמות המים שאני צורך בתל-אביב היא אחרת מאשר זו שאני צורך בירושלים, הרבה פחות, וגם העץ הגדל בירושלים צורך הרבה פחות מים מזה הצומח בעסק. על כן יש בזה איזו הסוואה.

אשר לקקלאות, הרי לדעתי, חייבת עיריית ירושלים להקטין את עד המינימום האפשרי את סחיר המים לחקלאות כדי לפתחה. על ידי תביעתי זו אינני בא להתחרות עם התעשייה, כי ידוע שהתעשייה בירושלים אינה צורכת כמויות גדולות של מים.

ה. פלדמן:

מדברי ד"ר פורת מתברר שהתיקרות המים בירושלים נובעת מסתי סיבות: א. בזילה גדולה של מים; ב. הוזלת סחיר המים לישובי הפרוזדור. לפי החשובים שעסייתי בוכחתי לדעת, טבעד מליון וחצי קוב מים העירייה אינה מקבלת כל תשלום. על כן יש, לדעתי, לבדוק את רשת המים כדי להבטיח שהעירייה תקבל תשלום עבור כל כמות המים שהיא מספקת; וכך יש להפריד את אספקת המים לישובי הפרוזדור מאספקת המים לירושלים העיר.

ט. לביא:

גם אם העירייה מעוניינת בפיתוח החקלאות, היא לא תוכל לעשות זאת, כל עוד סחיר המים הוא כל כך יקר שאין להסוותו לסחיר המים ביתר חלקי הארץ. לי גרור סצריך

להוזיל את מחיר המים לחקלאות, ולהפריד את מספק המים לישובי הפרוזדור
ממספק המים לעיר. אני נוטה מאד לדעה האוטרית, שצריך לקיים מחיר מים
אחיד בכל הארץ, אבל אינני יודע כיצד אפשר יהיה לעשות זאת.

לדעתי, ירושלים צורכת רק 2 אחוזי סכל תצרוכת
המים בארץ. על כן אני סבור, כי אם יסילו על כל תושבי הארץ תוספת של
שתי פרוטות עבור הוזלת המים בירושלים - ולא בק בירושלים, כי בכל יתר
המקומות טבת מחיר המים הוא כל כך יקר, כשו למשל במנרה - הרי על ידי
כך אפשר יהיה להוזיל את מחיר המים בירושלים ב-100 פרוטות לכל קוב מים.

היו"ר מ. בנטוב:

אני חושב, שהשאלה הזאת בטלה כבר להחלטה.
ישנן כמה הצעות, ונדמה לי שעל שתיים מהן אין
חלוקי דעות: א. להמליץ על הטלמה שהירה ביותר של הקו הסקניל לירושלים
30 אלף קוב מים ליממה; ב. להמליץ על יצירת אפשרויות לאגירת מים לשעת
חרום בגבול של 100 אלף קוב מים.

ס. לביא:

היות וסטענו שהבריכות הולכות וסקוטות, אני
מציע שמהמליץ על זירוז בלבד.

היו"ר מ. בנטוב:

אם כך אני מציע שנכתוב: הועדה ממליצה על
זירוז בנין הבריכות לאגירת מים לשעת חרום.

כן ישנה הצעה שליטית שאין עליה חלוקי דעות;
להמליץ על הפרדת מספק המים לישובי הפרוזדור ממספק המים לירושלים,
ולהסמיכה באופן יסיר לספקי המים.

3. ההצעות שנוסחו על ידי היו"ר - נתקבלו

היו"ר מ. בנטוב:

אשר לשלמת מחיר המים, ישנן שתי קונספציות
שוונות: אחת האוטרית - קוטונה כללית של המים
בארץ. אני הייתי פוכן לקבל זאת, אבל לא רק ביחס למים. מה שצודק הוא
זה, שאזרחי ירושלים אינם צריכים לשלם בעד המים יותר מאשר משלמים אזרחים
אחרים. אילו היו מקבלים אזרחי ירושלים תוספת סכר בגלל יוקר המים, זה
ענין אחר. אבל זה אינו אומר שצריך להסיל מס על דייר בכרם התימנים כדי
שבכספו יוזילו את סחארוהמסימבלירושלים. אני חושב שהוזלת המים צריכה
לבוא ממקורות מסלתיים כלליים, ממסים שאזרחי הארץ משלמים, אבל לא ממסים
הקטורים בצרכנות המים.

בין יתר ההצעות שהוצעו בענין זה ישנה הצעה
האוטרית, שעל הועדה להמליץ על הקצבות מיוחדות של המטמלה להוזלת מחיר
המים בירושלים. אני הייתי מוסיף להצעה זו את המליים: עד להסוואתו למחיר
המים בערים הגדולות.

י. אורי:

אינני בעד זה שהמטמלה תתן סובסידיה מיוחדת
למחיר המים. אני רוצה שהמטמלה תאפשר את
הוזלת המים. על כן הייתי מציע לקבל המלצה ברוח זו: על המטמלה לאפשר
לאזרחי ירושלים לקבל מים במחיר: מוזל שיתקרב למחיר המטמוצע של מקומות
אחרים בארץ.

ס. לביא:

אני הייתי מציע לוועדה לקבל את הצעתי האוטרית
על המטמלה למצוא מודוס כדי להסוות את מחיר
המים בירושלים למטמוצע העולה בטאר חלקי הארץ על ידי העלאת מחיר המים במקומות
בהם הם זולים.

ב. אבניאל:

הצעתי זהה עם הצעתו של חברי הכנסת לביא
בתוספת המליים: על המטמלה לחקק חוק מתאים

תוך 3 חודשים.

היו"ר ס. בנטוב:

ואני מבין את הצעה חבר הכנסת לביא, אבל אינני מקבל את הנוסח: על המסמלה למצוא מודוס... להסוות את מחיר המימ... .

אתה יכול להסו: עח המסמלה

ס. בבה:

תיקון להצעת חבר הכנסת לביא: על המסמלה להכניס לכנסת הצעת חוק שתטווה את מחיר המימ... .

ס. פרלסטין:

ואינני יודע אם אנו יכולים להמליץ על כך שהמסמלה תכניס חוק לכנסת. אני הייתי מציע אחרת: על הועדה ממליצה על מחיר אחיד של מימ בעריה הגדולות, ובינתיים על המסמלה מכפר אוריה עד לפגאות העיר בגבולות של 50 אחוז.

ס. חזני:

ואני הייתי מציע לקבל את ההמלצה הבאה: על המסמלה למצוא ככל הסוקה-הדרך להוזיל באופן ניכר את מחיר המימ, אם על ידי הסוטה ארצית בין הערים ואם על ידי הסדר ההסקעות שנעשו ותעטנה והקצבה מיוחדת להוזלת המימ.

ס. לביא:

אני חוזר על דעתי וצוה את הצעתי האוטרית: על המסמלה למצוא ככל המוקדם את הדרך להסוות את מחיר המימ בירוסלים למסווע במקומות בהם הם זולים.

ס. חזני:

היות ואני רוצה שהצעתי תתקבל על דעת חבר הכנסת, פרלסטין, ואציע להקצבה מיוחדת להצעתו:

על המסמלה למצוא ככל המוקדם את הדרך להוזיל באופן ניכר את מחיר המימ לירוסליה על סנת לקרב ככל האפשר את המרחק בין המחיר בעיר לבין המחיר בירת הערים - אם על ידי קרן הסוטה ארצית בין הערים, אם על ידי הסדר ההסקעות והקצבה מיוחדת להוזלת הוצאות המימ בדרך שבין כפר אוריה לירוסלים בטעור של לא פחות מ-50 אחוז.

ס. לביא:

אני מצטרף להצעה זו.

ב. אבניאל:

אני מציע לוועדה לקבל את ההצעה הבאה: על המסמלה להביא לכנסת תוך 4 חדשים לכל היותר הצעת חוק לקביעת מחיר מימ אחיד בכל הארץ על ידי קרן הסוטה באותם המקומות בהם המימ זולים יותר. הצעת החוק תיבט לקבוע הירוב של ההנחות במחיר המימ לצרכי התעשייה והחקלאות בירוסלים.

היו"ר ס. בנטוב:

הצעתי היא: הועדה ממליצה על הקצבה מסלית מיוחדת להוזלת ניכרת של מחיר המימ לירוסלים על סנת להקטין ככל האפשר את הפער בין המחיר הקיים בירוסלים לבין מחיר המימ בעיריות אחרות.

ה צ ב ע ה

- בעד הצעת חברי הכנסת חזני-פרלסטין - 5
- בעד הצעת חבר הכנסת אבניאל - 1
- בעד הצעת היו"ר ס. בנטוב - 2

בתקבלה הצעת חברי הכנסת חזני פרלסטין

היו"ר ס. בנטוב:

אשר לשאלת הסדר חלקות המים הפנימית בירושלים...

ט. פרלסטין:

אנו דנו בענין זה והתברר שעיריית ירושלים רוצה לתזמין את מודדי המים בחו"ל. אך נציג למטרד הוסחר התעשייה התנגד לכך, והתנהל חו"ם בענין זה. על כן אני מציע להשאיר את השאלה הזאת פתוחה עד לאחר שיתברר הענין.

היו"ר ס. בנטוב:

אני נבי מציע שנכנס לפרשת מודדי המים. אני אז חושב שאנו צריכים לפנות לעירייה ולבקשה להסדיר את שאלת החלוקה הפנימית של המים בירושלים.

אני מציע שהועדה תקבל את ההצעה הבאה: הועדה קוראת לעיריית ירושלים להסדיר את כל הבעיות הכרוכות בהפסדים הגורמים כתוצאה מהסדר חלוקת המים בירושלים.

הצעת היו"ר ס. בנטוב - בתקבלה

ט. פרלסטין:

אני מציע, שנקבל את החלק השני של הצעת חבר הכנסת שבנימל כיהס לדירוג מחיר המים

לחקלמות ותעשייה.

היו"ר ס. בנטוב:

אני מבין שההצעה היא: הועדה רוצה צורך שבמחירי המים בתחומי ירושלים תבחנה הנחות

סיוחנות לחקלמות ולתעשייה.

ההצעה - בתקבלה

הישיבה הבאה ביום שלישי 10.11.53 בשעה 11.00.

הישיבה נועלה בשעה 13.00